

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie J. J.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 71/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt III K 50/19,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji, którym skazano J. J. na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, podniesiono zarzut wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu wskutek udziału w składzie Sądu wszystkich sędziów powołanych na urząd Sędziego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw – „co mogło prowadzić do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii

Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a wówczas stanowiło rażąco obrazę prawa, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia”. W konkluzji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, gdyż za jego uwzględnieniem przemawia charakter podniesionego zarzutu.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22, LEX nr 3477323; z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*). Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Zarówno w odniesieniu do zarzutu sugerującego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., jak i wszystkich pozostałych trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości.

Należy jednak zauważyć, że w odniesieniu do sędziów sądów powszechnych wadliwość procedury nominacyjnej nie powoduje automatycznie, że sąd z udziałem sędziego powołanego w takiej procedurze jest sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Jeżeli jednak ujawnione zostaną przez strony albo staną się Sądowni Najwyższemu znane z urzędu okoliczności wskazujące na wątpliwości co do bezstronności sędziego, rozwiązać je może albo potwierdzić szczegółowe ich badanie, do którego Sąd Najwyższy jest uprawniony i zobowiązany zarazem (*por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22*).

W przedmiotowej sprawie kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga przeprowadzenia gruntownej kontroli bezstronności sędziów (swoistego testu) połączonej z odpowiednią analizą dokumentacji związanej z procesem nominacyjnym. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]